

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 8CoE/26/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4212221818
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Pogranová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4212221818.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jarmily Pogranovej a členov senátu JUDr. Vladimíra Novotného a JUDr. Adriany Kálmánovej, PhD., v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpený advokátskou kanceláriou Advocate, s. r. o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 36 865 141, proti povinnej: C. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom F., F. XXXX/X, o vymoženie pohľadávky vo výške 677,17 eur s príslušenstvom, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Komárno č. k. 8Er/1550/2012-45 zo dňa 25. januára 2021, takto jednohlasne

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zamietol žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Rozhodnutie súd prvej inštancie právne odôvodnil citáciou § 44 ods. 2, § 243b zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“) v znení účinnom do 31.10.2013. V odôvodnení uznesenia prvoinštančný súd poukázal na to, že oprávnený ako exekučný titul predložil rozhodcovský rozsudok s poukazom na skutočnosť, že súd je oprávnený preskúmať, či strany uzatvorili platnú rozhodcovskú zmluvu. Uviedol, že keďže nedisponoval predmetnou rozhodcovskou zmluvou resp. doložkou, považoval za potrebné oprávneného vyzvať na predloženie rozhodcovskej zmluvy, na základe ktorej konal a rozhodol Stály rozhodcovský súd so sídlom v Bratislave rozhodcovským rozsudkom sp. zn. SR 06330/11 zo dňa 21.07.2011 s tým, že oprávnený na predmetnú výzvu nereagoval a listinu preukazujúcu právomoc rozhodcovského súdu konať v danej veci nepreukázal. V odôvodnení svojho rozhodnutia súd prvej inštancie ďalej uviedol, že z listín ktoré oprávnený doposiaľ v konaní predložil, nemal za preukázané, že oprávnený a povinný uzatvorili platnú rozhodcovskú zmluvu (doložku), ktorou by došlo k založeniu právomoci rozhodcovského súdu konať a rozhodovať v prípade sporov vyplývajúcich z účastníkmi uzatvorenej zmluvy. Uviedol, že rozhodcovský rozsudok nie je možné považovať za spôsobilý exekučný titul pre absenciu právomoci Stáleho rozhodcovského súdu, preto vydaný rozsudok nie je vykonateľný a nemôže byť ani exekučným titulom pre jeho nespôsobilosť byť podkladom na nútený výkon rozhodnutia. Záverom uviedol, že keďže predložené rozhodcovské rozhodnutie nespĺňa náležitosti vykonateľného rozhodnutia, exekúcia je neprípustná a z uvedeného dôvodu rozhodol, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v súlade s § 44 ods. 2 Exekučného poriadku zamietol.

2. Proti tomuto uzneseniu podal oprávnený v zákonnej lehote odvolanie z odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. h) a f) CSP, navrhujúc napadnuté uznesenie zrušiť a vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Mal za to, že exekučný súd v prejednávanej veci prekročil rámec preskúmanej činnosti podľa Exekučného poriadku, a to s poukazom na § 44 ods. 2 Exekučného poriadku a § 45 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní. Uviedol, že súd prvej inštancie na správne zistený skutkový stav veci nesprávne aplikoval právny predpis. Podčiarkol, že je toho názoru, že v rámci preskúmania exekučného titulu po materiálnej stránke, nemôže exekučný

súd skúmať samotné rozhodcovské konanie. Exekučný súd sa v rámci materiálneho prieskumu musí obmedziť len na preskúmavanie výroku exekučného titulu. Uviedol, že v prípade ak súd prvej inštancie na zistený skutkový stav aplikoval § 45 ods. 2, ukrátil tým strany exekučného konania. Mal za to, že súd prvej inštancie pri posudzovaní predložených dôkazov nesprávne zistil skutkový stav veci, keď namietal skutočnosť, že zmluvnými stranami nebola dojednaná žiadna rozhodcovská zmluva resp. rozhodcovská doložka. V uvedenej súvislosti poukázal na skutočnosť, že oprávnený s povinným uzatvára rozhodcovskú zmluvu podľa § 3 a nasl. zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní formou samostatného právneho úkonu, a to na samostatnej listine s tým, že v niektorých prípadoch je rozhodcovská doložka dohodnutá v rámci všeobecných obchodných podmienok, ktoré sú pre zmluvné strany záväzné s tým, že konajúci súd uvedené skutočnosti nezisťoval a tak zaťažil konanie vadou nesprávne zisteného skutkového stavu.

3. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací podľa § 34 CSP, po zistení, že odvolanie bolo podané účastníkom v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359, 362 ods. 1 CSP) a zistení, že spĺňa náležitosti § 363 CSP, viazaný dôvodmi a rozsahom odvolania (§ 379, § 380 CSP), viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) vec prejednal a dospel k záveru, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav a vec správne posúdil po právnej stránke, preto napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

4. Z obsahu súdneho spisu vyplýva, že exekučné konanie v danej veci začalo dňa 27.08.2012, kedy bola pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým, PhD. spísaná zápisnica o návrhu na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu - rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a. s., so sídlom Bratislava, Karlovske rameno, IČO: 35 922 761, zo dňa 21.07.2011 sp. zn. SR 06330/11, ktorý mal nadobudnúť právoplatnosť dňa 30.08.2011 a vykonateľnosť dňa 02.09.2011. Súdny exekútor doručil dňa 15.10.2012 súdu prvej inštancie žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie s tým, že v predmetnom návrhu bolo uvedené, že prílohy tvoria, návrh na vykonanie exekúcie, originál exekučného titulu - rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 06330/11, plnomocenstvo právneho zástupcu.

5. Súd prvej inštancie uznesením č.k. 8Er/1550/2012-45 zo dňa 25.01.2021 zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (voči ktorému sa oprávnený odvolal), pretože mal za to, že sa v predmetnej úverovej zmluve ani vo všeobecných podmienkach poskytnutia úveru nenachádzala rozhodcovská zmluva resp. doložka, s tým, že súd prvej inštancie vyzval oprávneného na doloženie rozhodcovskej zmluvy resp. doložky aby mohol následne posúdiť, či je dojednanie rozhodcovskej zmluvy možné považovať za platné v danom spotrebiteľskom právnom vzťahu a či nie je dôvod pre zamietnutie žiadosti o udelenia poverenia. Súd prvej inštancie dňa 15.10.2013 doručil právnenému zástupcovi oprávneného výzvu zo dňa 02.10.2013, ktorou súd oprávneného vyzval, aby v lehote 15 dní od doručenia predložil v predmetnom exekučnom konaní rozhodcovskú zmluvu, resp. doložku k zmluve o úvere č. VS 408400083 zo dňa 20.10.2010, na základe ktorej rozhodcovský súd založil svoju právomoc. Následne súd prvej inštancie rozhodol napadnutým uznesením o zamietnutí poverenia na vykonanie exekúcie, pretože oprávnený napriek predmetnej výzve súdu prvej inštancie v určenej lehote nepredložil rozhodcovskú zmluvu resp. doložku, s tým že v odpovedi na výzvu uviedol, že súd by mal požadovať predloženie rozhodcovskej zmluvy resp. doložky od jeho právneho predchodcu, pretože mu predmetnými dokumentmi on nedisponuje.

6. Podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

7. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

8. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

9. Podľa § 243h ods. 1 Exekučného poriadku, ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017. Pravidlá pre pridelovanie vecí exekútorom podľa § 55 ods. 4 a 5 sa použijú len s ohľadom na veci pridelené podľa predpisov účinných po 1. apríli 2017.

10. Podľa § 243b ods. 1 Exekučného poriadku exekučné konania začaté pred 1. novembrom 2013 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. októbra 2013, ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak.

11. Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku v príslušnom znení súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

12. Odvolací súd po preskúmaní veci v rozsahu a z dôvodov uvedených oprávneným v odvolaní dospel k záveru, že ak súd prvej inštancie zamietol žiadosť súdneho exekútora na vykonanie exekúcie, jeho rozhodnutie je vecne správne, preto odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil, a keďže s odôvodnením napadnutého rozhodnutia sa stotožňuje, na tieto dôvody podľa § 387 ods. 2 CSP odkazuje.

13. Odvolací súd na zdôraznenie správnosti považuje za potrebné uviesť, že Najvyšší súd Slovenskej republiky už v uznesení z 13. októbra 2011 sp. zn. 3 Cdo 146/2011, uverejnenom v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 3 z roku 2012 pod por. č. 46 zaujal stanovisko, že pokiaľ oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie označí za exekučný titul rozsudok rozhodcovského súdu, je exekučný súd oprávnený a zároveň povinný skúmať, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy. Vychádzal pritom z jednotného názoru súdnej praxe, že už v štádiu posudzovania splnenia zákonných predpokladov pre poverenie súdneho exekútora na vykonanie exekúcie, sa exekučný súd v zmysle § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, okrem iného, zaoberá tým, či rozhodnutie (iný titul) uvedené v návrhu na vykonanie exekúcie bolo vydané v súlade so zákonom, t. j. či bolo vydané orgánom s právomocou na jeho vydanie a či z hľadísk zakotvených v príslušných právnych predpisoch ide o rozhodnutie (iný titul) vykonateľné tak po stránke formálnej (z pohľadu právneho predpisu upravujúceho konanie, v ktorom bolo vydané), ako aj materiálnej (z aspektu obsahových náležitostí rozhodnutia - jednak určitosť, zrozumiteľnosť, a presnosť označenia subjektov práv a povinností, jednak vyjadrenia uloženej povinnosti, ktorá sa má nútene vykonať).

14. Exekučný súd je teda už v štádiu posudzovania splnenia zákonných predpokladov pre poverenie súdneho exekútora na vykonanie exekúcie bezpochyby oprávnený posúdiť, či oprávneným označený exekučný titul (ne)bol vydaný k tomu kompetentným orgánom. Význam toho oprávnenia tkvie v tom, že ak exekučný titul vydal orgán, ktorý k tomu nemal právomoc, ide o rozhodnutie ničotné, nevyvolávajúce žiadne právne účinky. Takéto rozhodnutie nespĺňa predpoklad materiálnej vykonateľnosti (záväznosti) a na jeho základe nemožno viesť nútený výkon rozhodnutia. Osobitosť postavenia rozhodcovského súdu spočíva medzi iným v tom, že jeho právomoc vec prejednať a rozhodnúť sa odvodzuje od rozhodcovskej zmluvy. Predpokladom právomoci rozhodcovského súdu je teda platné uzavretie rozhodcovskej zmluvy medzi zmluvnými stranami a to, či už vo forme osobitnej zmluvy alebo rozhodcovskej doložky. Ak teda právomoc rozhodcovského súdu je závislá od existencie platnej rozhodcovskej zmluvy a exekučný súd má povinnosť v zmysle § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, okrem iného, zisťovať rozpor exekučného titulu so zákonom, t. j. aj to, či bol vydaný orgánom s právomocou na jeho vydanie, je logické, že exekučný súd musí pri tomto zisťovaní posúdiť nielen to, či rozhodcovská zmluva bola medzi zmluvnými stranami vôbec uzavretá, ale aj to, či bola uzavretá platne. Iba platná rozhodcovská zmluva môže totiž založiť právomoc rozhodcovského súdu na jej základe určitú vec prejednať a rozhodnúť; absolútna neplatnosť právneho úkonu má za následok, akoby právny úkon nebol nikdy uzavretý (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 29. januára 2013 sp. zn. 4Co 31/2013).

15. Z vyššie uvedeného možno vyvodiť záver, že exekučný súd, ktorý koná o návrhu na nútený výkon právoplatného rozhodcovského rozsudku, ak má pre to dostatok skutkových a právnych poznatkov, je v zmysle ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku oprávnený už v štádiu rozhodovania o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie aj bez návrhu (ex offico) skúmať, či rozhodcovská zmluva medzi zmluvnými stranami bola uzavretá platne. Ak exekučný súd zistí, že právomoc rozhodcovského súdu bola založená na základe neplatnej rozhodcovskej zmluvy, prislúcha mu právo vyvodiť všetky dôsledky vyplývajúce z príslušných právnych predpisov pre to, aby zmluvná strana nebola uvedenou doložkou viazaná.

16. Nemožno preto konštatovať, že by súd prvej inštancie ako exekučný súd prekročil rámec svojej preskúmavej činnosti zverenej Exekučným poriadkom, keďže v preskúmavej veci bol plne opodstatnený a zákonom podložený postup súdu prvej inštancie, ktorý po podaní žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie skúmal, či rozhodcovská zmluva bola uzavretá platne. Uvedený postup exekučného súdu nebol posudzovaním vecnej správnosti rozsudku rozhodcovského súdu a nesmeroval k "zrušeniu" tohto rozhodnutia. Skúmaním platnosti rozhodcovskej

zmluvy súd prvej inštancie len realizoval svoje oprávnenie vyplývajúce mu z ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, t. j. oprávnenie posúdiť, či tento exekučný titul nie je v rozpore so zákonom.

17. V súvislosti s prieskumom rozhodcovskej doložky odvolací súd opakuje, že pokiaľ oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie označí za exekučný titul rozsudok rozhodcovského súdu, je exekučný súd oprávnený a zároveň povinný skúmať, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy. Už v štádiu posudzovania splnenia zákonných predpokladov pre poverenie súdneho exekútora na vykonanie exekúcie, sa exekučný súd v zmysle § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, okrem iného, má zaoberať tým, či rozhodnutie (iný titul) uvedené v návrhu na vykonanie exekúcie bolo vydané v súlade so zákonom, t. j. či bolo vydané orgánom s právomocou na jeho vydanie. V tomto smere odvolací súd uvádza, že oprávnený predložil ako exekučný titul predmetný rozhodcovský rozsudok, v ktorom je uvedené (ods. 3), že „všetky spory, ktoré vzniknú z tejto zmluvy o úvere, vrátane ... budú riešené pred Stálym rozhodcovským súdom, zriadeným spoločnosťou Slovenská rozhodcovská a. s., ak žalujúca strana podá žalobu na rozhodcovskom súde“. Tiež sa v ňom uvádza (ods. 7), že rozhodcovský súd mal vykonať dokazovanie listinných dôkazných prostriedkov, medzi ktorými mala byť aj rozhodcovská doložka. Odvolací súd v tomto smere konštatuje, že z odôvodnenia predmetného rozhodcovského rozsudku nie je možné identifikovať, a tým pádom ani verifikovať skutkové okolnosti odôvodňujúce existenciu resp. platnosť rozhodcovskej doložky, pretože rozhodcovský súd sa v rámci odôvodnenia svojho rozsudku obmedzil len na lakonické preskúmanie a opísanie podmienok existencie resp. platnosti rozhodcovskej doložky, od ktorej sa mala odvíjať jeho právomoc vo veci konať a rozhodnúť. V samotnom odôvodnení rozhodcovského rozsudku absentovali také fundamentálne skutočnosti (napr. dátum uzavretia rozhodcovskej doložky a pod.), ktoré by poskytovali nesporný záver o existencii, resp. platnosti tejto rozhodcovskej doložky. V aspekte oprávnenia a zároveň povinnosti exekučného súdu (§ 44 ods. 2 Exekučného poriadku), potom prvoinštančný súd oprávnene, vyplývajúci z lakonického odôvodnenia rozhodcovského rozsudku, pristúpil k preskúmvaniu rozhodcovskej doložky, v zmysle čoho bol oprávnený vyzvať oprávneného na predloženie rozhodcovskej zmluvy resp. doložky, aby tak prvoinštančný súd mohol riadne splniť povinnosť vyplývajúcu preň z ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku v príslušnom znení.

18. V závere odvolací súd konštatuje, že námietky oprávneného uvádzané v odvolaní nie sú spôsobilé privodiť zmenu, alebo zrušenie napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie. Odvolací súd vzhľadom na uvedené záverom dodáva, že aj keď účastník rozhodcovského konania, ktorým je spotrebiteľ, nevyužije možnosť spochybniť existenciu alebo platnosť rozhodcovskej zmluvy podľa ustanovení zákona o rozhodcovskom konaní, je exekučný súd oprávnený a zároveň povinný skúmať existenciu alebo platnosť rozhodcovskej zmluvy a v prípade zisteného nedostatku v tomto smere konštatovať rozpor rozhodcovského rozsudku so zákonom znamenajúci materiálnu nevykonateľnosť tohto exekučného titulu. Takýmto postupom exekučný súd napĺňa príkaz vyplývajúci z princípu ochrany práv spotrebiteľa 19. Z uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v zmysle § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

20. Toto rozhodnutie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom

zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).